

Sygn. akt II USKP 9/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Halina Kiriło

w sprawie z wniosku M. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.
o prawo do emerytury pomostowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 4 lutego 2021 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej prawa do
emerytury pomostowej za okres od 1 lipca 2017 r. do 13 sierpnia
2017 r. i w tym zakresie umarza postępowanie oraz odstępuje od
obciążenia wnioskodawczyni kosztami postępowania
kasacyjnego strony przeciwnej.**

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 21 sierpnia 2017 r. odmówił przyznania M. K. prawa do emerytury pomostowej. Sąd Okręgowy

w W. wyrokiem z dnia 6 grudnia 2017 r. oddalił odwołanie wnioskodawczynie od powyższej decyzji.

Sąd Apelacyjny w [...], uwzględniając apelację wnioskodawczynie od powyższego wyroku, wyrokiem z dnia 16 listopada 2018 r. zmienił zaskarżony wyrok i przyznał jej prawo do emerytury pomostowej od 1 lipca 2017 r.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, wnioskodawczynie spełnia wynikające z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1924) warunki prawa do emerytury pomostowej, gdyż ukończyła 55 lat (wnioskodawczynie urodziła się 13 sierpnia 1962 r.), posiada okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąc i 29 dni, po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Sąd przyjął także, że na dzień 1 stycznia 2009 r. wnioskodawczynie miała wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w wymiarze 15 lat - zatrudnienie na stanowisku pielęgniarki i starszej pielęgniarki na bloku operacyjnym jako instrumentariuszka w zespołach operacyjnych przy zabiegach i wykonywanie pracy personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i anestezjologii w warunkach ostrego dyżuru, o których mowa pod poz. 24 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok skargą kasacyjną w części dotyczącej przyznania prawa do emerytury pomostowej za okres przed 13 sierpnia 2017 r. i zarzucił:

(-) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, przez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyznanie wnioskodawczynie prawa do emerytury pomostowej od daty wcześniejszej niż data spełnienia przez nią wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa;

(-) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r., poz. 53) w związku z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach, przez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i w

konsekwencji przyznanie wnioskodawczyni prawa do emerytury pomostowej od daty wcześniejszej niż data spełnienia przez nią wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 1. i orzeczenie co do istoty sprawy przez przyznanie ubezpieczonej M.K. prawa do emerytury pomostowej od 13 sierpnia 2017 r. oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wnioskodawczyni, w odpowiedzi na skargę kasacyjną, oświadczyła, że popiera skargę kasacyjną w zakresie wniosku o uchylenie punktu 1. zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez przyznanie ubezpieczonej M. K. prawa do emerytury pomostowej od 13 sierpnia 2017 r. oraz wniosła o odstąpienie przez Sąd Najwyższy od obciążania M.K. kosztami postępowania kasacyjnego, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Jednym z warunków tego prawa jest osiągnięcie przez kobietę wieku 55 lat (art. 11 pkt 1). Wnioskodawczyni wiek ten osiągnęła 13 sierpnia 2017 r.

Według art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zasadą jest, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W związku z powyższym wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury pomostowej od 13 sierpnia 2017 r. Potwierdziły się zatem podstawy kasacyjne, skoro data przyznania prawa do świadczenia wyprzedziła datę ukończenia przez wnioskodawczynię 55 lat.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. i art. 102 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

